

eorum, adeò, vt Confessarius mortaliter peccaret, si virtute dicti Iubilæi, aut Bullæ penitentem sine dispositione à censuris absolueret. Quod non contingeret in Superiore ab eis absolvente: ipse enim potestatem habet ad absoluendum ab eis, nulla præuia dispositione, cum pro vt dicitur in materia de excommunicatione possit absolvere, ab ea etiam inuitū. At licet ista sint probabiliter dicta, cum reseruatō sit quid odiosum, & Confessarius virtute Bullæ, aut Iubilæi possit absolvere à censuris extra Sacramentalem Confessionem, dicendum arbitror, quod absoluendo ab eis in Confessione inualida ex defectu penitentis, remanebit penitens ab ipsis liberatus: cum absolutio à censuris, si non valet vt absolutio Sacramentalis, possit valere, vt absolutio extra Confessionem: ad cuius validitatem non requiritur tanta dispositio. Quod probatur ex regula iuris, Si non valet quod ago, vt ago, valet vt valere potest. cap. vnico de Dispōsa. impub. lib. 6. Ex quibus deducitur, quod si tempore Iubilæi, aut Bullæ quis inualide absoluatur à peccatis reseruatō non habentibus excommunicationem annexā, minime sublata fuit ipsa reseruatō.

Cum